

word er soms knettergek van!” De man keek verbaasd op van zijn bord. Hoorde hij dat goed? Was er nog iemand die niet van kinderen hield? Hij besloot de restauranthouder in vertrouwen te nemen en hij vertelde hem van zijn missie. “Maar nu kan ik het niet vinden” besloot hij zijn verhaal. De eigenaar begon te grijnzen en zei samenzweerderig: ”Maar ik weet het WEL!” En hij legde uit hoe hij er zo snel mogelijk kon komen. Hij had ook een goeie tip: Hij had op zolder nog een pak liggen die een van de pieten ooit per ongeluk eens in zijn zaak had laten liggen. Die mocht hij wel aantrekken en als hij dan zwarte schoensmeer op zijn gezicht zou doen, dan was hij net een ECHTE zwarte piet. Zo zou hij niet opvallen in de fabriek! De man vond het geweldig en ging zich boven vlug omkleden en verven.

Daarna ging hij op weg naar het kasteel. Toen hij er eindelijk was keek hij zijn ogen uit! Wat groot en wat veel pieten! Vlug naar de pepernotenfabriek!

“Hela jij daar!” zei ineens een piet tegen hem. De man schrok zich een hoedje. ”Oeps erbij!” dacht hij “Loop niet zo te lanterfanteren, ga gauw terug naar de lopende band! Anders krijgen we nooit op tijd alle pepernoten klaar voor december!” “Sorry, ik ga al” stamelde de man en hij dacht “Pfff daar kom ik mooi van af!”

Toen hij bij de band stond haalde hij een pak met smaakstoffen in de smaak spuitjes te voorschijn. Hij gooide het in de machine en nu smaakten alle pepernoten naar..... spuitjes! Maar wat gebeurde daar? Er ging een alarm af en de band werd stil gezet. Vlug kwamen de test- en de proefpieten en alle ‘spuitjesnoten’ werden verwijderd. Er werd weer nieuw deeg gemaakt en de productie kon weer verder.....

“Potverjandorie!” foeterde de man in zichzelf “MISLUKT!” Toen besloot hij om de band maar stuk te maken, want zonder band geen productie. Hij zag een stok liggen en die stak hij dwars door de machine..... Ineens bleef alles stil staan en weer ging het alarm af.

“Zo zo.....en welke domme piet hebben we hier?” Dat was de stem van Sinterklaas die plotseling vlak achter de man kwam staan. De Sint was geroepen door de hoofd PepernootBakPiet toen de vreemde spuitjesnoten waren gesignaleerd. De Goedheiligman stond achter in de fabriek te kijken toen hij die vreemde piet de stok zag pakken en de machine vernielen. Meteen stapte hij eropaf! Boos stond hij nu op een antwoord te wachten. “En ...kun je nog praten?” vroeg de Sint terwijl hij die domme piet bij zijn oor pakte. Hé wat was dat nou? Zijn hele mooie witte handschoen was zwart en het oor van de piet wit! Hier klopt iets niet.....

Sinterklaas nam de piet/man mee naar zijn kantoor en met horten en stoten kwam het hele verhaal eruit. “Wat!” riep de Sint boos “Jij wou die lieve kleine kindertjes in Nederland hun sinterklaasfeest ontnemen?! Hoe haal je het in je hoofd?” Sinterklaas was in heel zijn leven nog nooit zo boos geweest! Voor straf moet de man zijn hele leven lang bij Sinterklaas in de fabriek blijven werken, speelgoed in elkaar zetten voor al die lieve kindertjes! En Sinterklaas kijkt er persoonlijk op toe dat hij geen rare fratsen meer uithaalt!

En de man..... die durfde niet eens meer. Hij was zwaar onder de indruk van de Sint en..... hij begon het werk eigenlijk zelfs best leuk te vinden. Misschien mag hij wel eens mee naar Nederland om die kindjes te verwennen.....

En de lopende band werd dezelfde dag nog gerepareerd en zo werden er toch nog voldoende pepernoten gebakken en kon het Sinterfeest op 5 december in Nederland gewoon zonder problemen doorgaan!